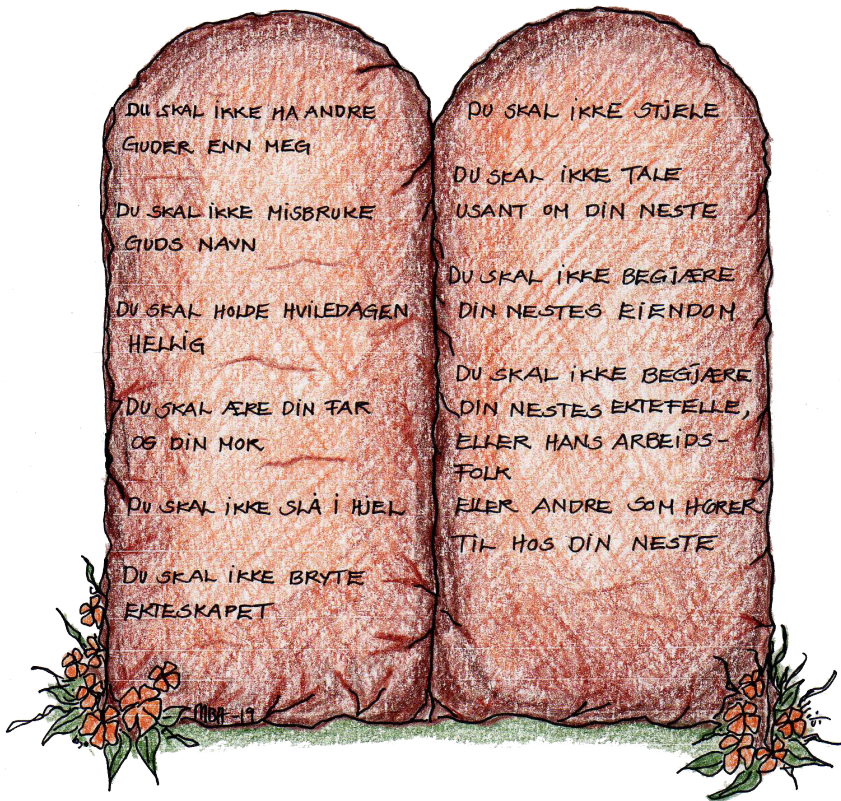

NØKKELEN

Et barneblad på evangelisk, luthersk grunn

DE TI BUD

*Og da Herren hadde talt ut med Moses på Sinai berg,
ga han ham vitnesbyrdets to tavler, steintavler,
skrevet med Guds finger.*

2. Mos. 31:18

Kjære leser!

Kan du gjette hva som gjemmer seg inni nøkkelhullet i dag? Bli med inn i bladet, så får du se!

På Sinai fjell i Israel var Moses alene med Gud. Der fikk han de to steintavlene med de ti budene. De hadde Gud selv skrevet med sin finger. Og disse hellige bud vil han også skrive på ditt hjerte, slik at du skal vite hva som er Guds vilje med deg.

Gud vil at vi skal holde hans bud og leve etter dem. Klarer du det? Kanskje sier du «det skal i alle fall jeg klare». Eller har du det som Anders, en av guttene i bladet? Det er så mye som vi har lyst på, og vi har lyst til å leve slik som vi selv vil. Kanskje har du også drømt om at det ikke fantes noen bud og regler, slik at du kunne gjøre alt som du ville og slik som du synes var best. Hvordan tror du det da hadde gått?

«Dere skal være hellige, for jeg, Herren deres Gud, er hellig» (3. Mos. 19:2). Gud tåler ikke synd. Synden, alt det vi er og gjør mot Guds bud, skiller oss fra Gud. Som en tykk mur stenger den oss ute fra himmelen. Finnes det da ikke noe håp for oss? Hør her: Gud vil, gjennom de ti bud, vise deg din synd og føre deg til Jesus.

Trenger du Jesus? Han som har oppfylt loven for deg. Det som var umulig for deg, det gjorde Han. Gå da til Jesus med din synd, hver eneste dag!

«Jesu, hans Sønnns blod, renser oss fra all synd.»

Du får være Hans barn av bare nåde. Skulle du da ikke også gjøre Hans vilje, Han som kjøpte deg fri med sitt blod?

I dette nummer av Nøkkelen får du lese mer om hvorfor Gud har gitt oss sine bud. Lær deg dem utenat! Syng om dem i sangen, da blir det lettere å huske på dem. Følg bibelleseplanen, les om da Moses fikk steintavlene på Sinai og hva Gud vil med budene for deg!

Hilsen fra Sara

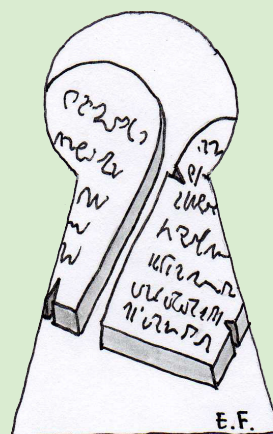
Kjære Jesus, TAKK for at jeg får komme til deg hver dag!

TILGI meg alle syndene mine.

*TAKK for at du har oppfylt loven for meg og
at jeg får være ditt barn av bare nåde.*

VIS meg din vilje og BEVAR meg hos deg, alltid.

Amen.

Viktige veiskilt

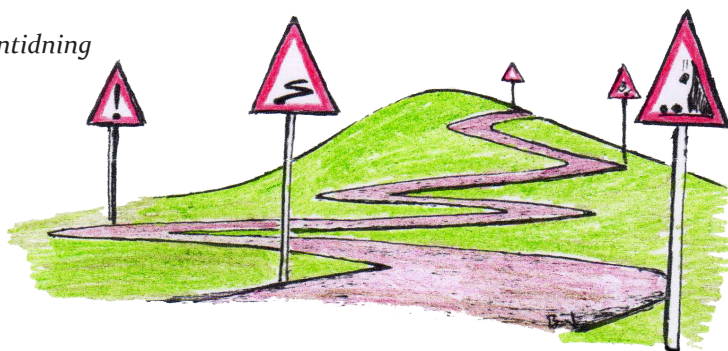
Har du tenkt over hvorfor det finnes fareskilt langs veiene våre? De er der for at vi ikke skal komme ut for ulykker. På akkurat samme måte er det med de ti budene vi har fått av Gud. De vil beskytte og hjelpe oss.

En gang var det et intervju i en stor avis med en kjent næringslivsmann. Han var veldig bekymret over at folk ikke lenger fulgte de ti Guds bud. Det påvirker alle områder, og vårt land ligger dårlig an sammenlignet med mange andre land. Man lyver og stjeler og slurver på arbeidsplassen, og mye annet. Mange vet ikke engang hva som står i Guds ti bud. Men de er akkurat like viktige i dag, som da Gud en gang gav dem til Moses (2. Mos. 20:1-17).

Det første bud taler om at Gud skal være viktigere for meg enn noe annet. Det andre bud lærer oss at vi ikke skal misbruke Guds hellige navn. Det tredje bud handler om søndagen, når vi får hvile fra vårt vanlige arbeid for å kunne gå på søndagsskole eller møte. Det fjerde bud taler om at vi skal være lydige mot mamma og pappa, så skal det gå bra for oss i livet. Det femte bud sier at vi ikke skal drepe noen. Det sjette bud vil beskytte familien. Det sjuende bud sier at vi ikke skal stjele. Det åttende bud advarer oss mot å tale ille om andre mennesker. Det niende og tiende bud sier at vi ikke skal være misunnelige.

Glem ikke de budene Gud har gitt oss! De kan veilede deg så du ikke kommer i ulykke. Du får be Gud om hjelp til å leve etter hans vilje. Men husk, når du kjenner deg mislykket: det finnes tilgivelse hos Gud for Jesu skyld. Jesus har oppfylt loven for deg, og det er bare for hans skyld du kan få komme til himmelen. Budene vil både hjelpe deg å holde deg nær til ham og være til hjelp for deg her i livet.

Inga Lisa Persson, fra Luthersk Barntidning

Nøkkelen, et barneblad på evangelisk, luthersk grunn

Utgis av:
Mailadresse:
Abonnement/adresser:
Postadresse:
Telefon:
Abonnement:
Kontonummer (NLL):

Norsk Luthersk Lekmannsmisjon, NLL (www.nll.no)
nokkelen.barneblad@nll.no
nokkelen.adresse@nll.no
Nøkkelen barneblad, Fossnesveien 15B, 3160 Stokke
458 02 672 (Kari Brennsæter)
200 kr / år. Utkommer med 10 nummer i året.
3000.22.26193

I redaksjonskomiteen:

Marie Louise Björn, Andreas Brennsæter, Kari Brennsæter, Elise Fjell, Marianne Gangås, Sara Heian, Anna Marie Laberget
Laget av Elise Fjell og digitalt utarbeidet av Erik Björn
Arne Bjarte Lid
ETN Grafisk
Merk gaven med «gave til barneblad»

Logo:
Layout:
Trykk og distribusjon:
Gaver til bladet mottas med takk

Alle fortellinger, stykker og bilder publiseres med tillatelse

Røykvarsleren

Kristin Berge, fra Blåveisen

Mor og lillebror hadde lest aftenbønn og bedt til Jesus sammen. Lyset var slukket, og det var meningen at han skulle sove. Men så begynte tankene å arbeide med ting som gjorde ham redd.

Lillebror ropte på mor. Da hun kom og satte seg på sengekanten, tok han et godt tak i armen hennes. «Det har vært så mange branner i det siste, mor. Er det noen som tenner på, og hvordan gjør de det?»

Mor kunne ikke svare ham på det, men spurte: «Er du redd for at det skal brenne her hos oss, kanskje?» Gutten nikket.

«Gud kan bevare oss, vet du,» sa mor. «La oss be om det nå.»

Begge foldet hendene, og så fortalte de Gud om det som skremte lillebror.

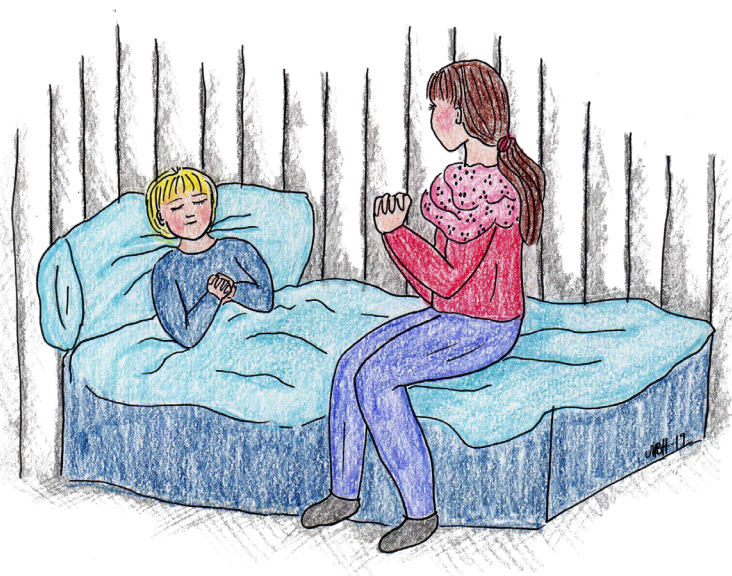
«Vi skal få far til å kjøpe røykvarsler og henge opp her,» sa mor. «Den bråker så fælt at alle i huset våkner hvis det begynner å brenne her når vi sover.» Nå sovnet lillebror trygt og godt. Det var litt spennende også med den røykvarsleren.

Om natta drømte han om den. Han drømte at han hadde en slik inni i seg. Men den virket på en merkelig måte. Hver gang han ville si noe stygt eller si noe vondt om andre, så begynte den å ule så alle snudde seg og så på ham.

Gutten ble helt forskrekket. Hvordan skulle dette gå? Bare han tenkte på å gjøre noe galt så ulte det i dette apparatet. Neste morgen fortalte lillebror mor om denne merkelige drømmen.

Mor måtte smile litt. «Ja, men det er jo i grunnen sant, det. Alle mennesker har noe lignende inne i seg. Hver gang vi får lyst til å gjøre noe galt, merker vi det inne i oss. Det kalles ikke røykvarsler, det kalles samvittighet. Den uler ikke slik at alle andre kan høre det. Men vi selv merker det godt.»

Lillebror tenkte seg om. «Ja, når du sier det, så har jeg nok merket det.»

Den dagen jeg hadde tatt en krone fra deg, var det liksom noe vondt og fælt inne i meg helt til jeg fikk snakket med deg om det og bedt om tilgivelse. Står alarmen liksom på da – til alt er i orden igjen?»

«Ja, vi kan nok si det. Og så vet du at hvis vi bare lar røykvarsleren tute i vei uten å bry oss om den, så kan alt vi eier brenne opp.» «Og hvis vi ikke bryr oss om varslingen inne i oss, så blir vi ødelagt da, mor?»

Mor nikket. «Ja, men tenk så fint det er at vi har slike varslingssystemer. De redder oss.»

G C G

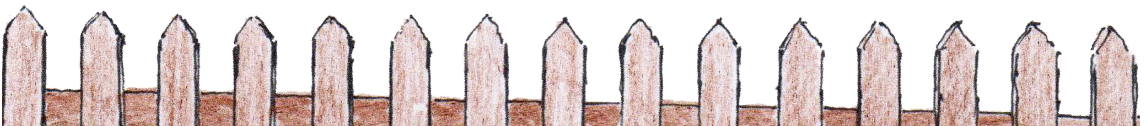
Ing - en av - gud tå - les, det er før - ste bu - d.

5 C G Em D7 G

Ing - en m - å til - be - des, ing - en ut - en Gu - d.

Tekst: Johannes Thorvaldsen

1. Ingen avgud tåles, det er første bud.
Ingen må tilbedes, ingen uten Gud.	6. Sjette bud det verner ekteskap og hjem.
Der må Gud få lede, han som skapte dem.
2. La oss ikke synde, mot Guds store navn.
Holde andre budet, det er oss til gagn.	7. Nummer syv i rekken er det kjente bud:
«Du skal ikke stjele!» sier Herren Gud.
3. I det tredje budet nevnes hvilens dag.
Hold den dagen hellig til Guds velbehag.	8. Budet nummer åtte, la oss huske det,
At vi ikke søler andres rykte ned.
4. I det fjerde budet nevnes far og mor.
Gi dem alltid ære, hvor du er på jord.	9. Nummer ni er budet om din nestes hus.
Hjelp ham så det ikke rives ned i grus.
5. Du skal ikke drepe, lyder femte bud.
Livet det er hellig, sier Herren Gud.	10. Siste bud vi hører nevner enda mer:
«Vokt deg for begjæring av det øyet ser!»

Skyskraperen

Fra Luthersk barntidning

Man holdt på å bygge et veldig høyt hus i byen. Før huset var helt ferdig, flyttet et hundretalls firmaer inn. I lunsjpausene pleide man å samles oppe på det store, flate taket for å få litt sol og luft. Men selv om det var god plass, så trengte alle seg sammen midt på taket. Ingen våget å spille tennis, leke eller engang spasere frem og tilbake der oppe. Det var fordi man ikke hadde rukket å sette opp gjerder rundt kanten av taket enda. Og syttito etasjer rett ned lå gaten. Det var først da man hadde fått opp et skikkelig rekkverk at man følte seg fri til å bevege seg hvor som helst på taket.

Slik er det med de ti Guds bud også. De står der som et beskyttende gjerde omkring ditt liv og verner mot avgrunnen utenfor. Innenfor kan man være fri og glad. Nå forstår du nok at budene ikke er til for å plage deg, men tvert imot. De er til for å beskytte deg og gjøre deg fri.

Anders' drøm

«Hvorfor er det synd å stjele, mamma? Hvorfor har Gud sagt det? Tenk om man fikk ta hva man ville i butikken! Det skulle vært topp», sa Anders drømmende.

Han hadde nettopp vært med mamma og handlet. Det var så mye i butikken som han gjerne ville ha.

Den natten hadde Anders en underlig drøm. Han drømte at det ikke var galt å stjele. I drømmen sprang han til butikken og tok en hel haug med godteri. Han forsynte seg også med flere poser epler og bananer. Neste dag gikk han i butikken igjen. Den var helt tom. Folk hadde tømt hyllene. Mannen someide butikken hadde hengt opp et stort skilt på døren: STENGT! TIL SALGS! Ingen ville eie en butikk når det var tillatt å stjele. Da Anders kom hjem, spurte han mammaen sin om han kunne få en is. - Nei, det er ingen is å få tak i lenger. All is er stjålet. Og nå har isfabrikken stengt. Så fort de laget ny is, ble den stjålet.

Anders gikk ut for å finne sykkelen sin. Men den var borte. Han løp inn til mamma. «Mamma! Jeg kan ikke finne sykkelen min! Noen har stjålet den.» «Ja, det er jo lov å stjele. Det er ingen som bryr seg om ditt eller mitt lenger», sa mamma rolig.

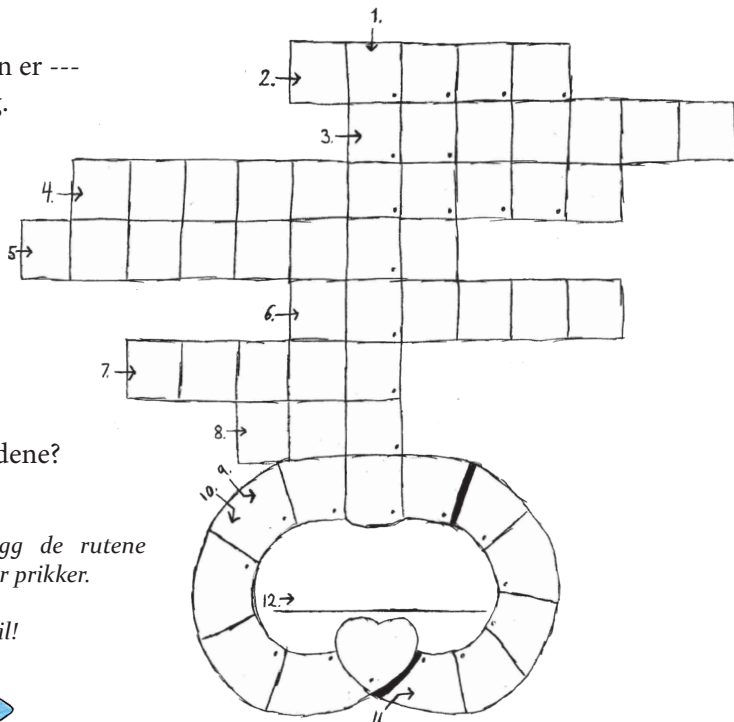
Anders begynte å gråte. Han likte ikke at tingene hans skulle bli stjålet. Nå forstod han at det er mye bedre om alle gjør som Guds bud sier.

Da våknet Anders. «Mamma», sa han. «Det er galt å stjele. Det er det». «Ja, det er jeg enig med deg i», istemte mamma. «Gud vet hva som er best for oss. Det er derfor han sier at vi ikke skal stjele».

Guds bud er gode. Det forstår du nå når du har lest om Anders sin drøm. Budene er som et gjerde som skal beskytte oss og dem vi lever sammen med. De vil beskytte alt vi eier, og også vårt gode navn og rykte. Guds bud er gode veivisere for livet.

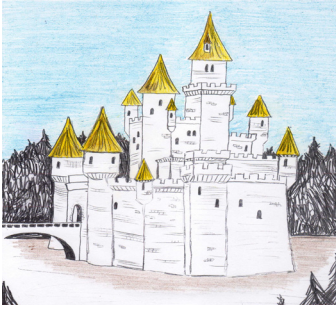

1. Jesus har oppfylt loven for oss. Han er ---
2. Du skal ikke ha --- guder enn meg.
3. Israelfolket gikk gjennom---
4. 6. bud handler om ----
5. Du skal ikke --- Herrens navn.
6. Du skal holde hviledagen ---.
7. Du skal ikke slå ---.
8. Du skal--- din far og din mor.
9. Loven viser oss vår---.
10. Gud var på fjellet ---
11. ... da han gav steintavlene til ---.
12. Hvor i Bibelen leser vi om de ti budene?

Fargelegg de rutene som har prikker.

Lykke til!

SLOTTET BARNETRO

En allegori om Guds rike og verden, av Hans Hallebo.
Oversatt til norsk av Marie Louise Björn

Slottet Barnetro med de høye murene er en trygg plass. De to guttene Sam og Sim, bodde på slottet. Men en dag gløttet Sam forsiktig på porten, selv om han hadde hørt hvor farlig det var. Sam ble truffet av en giftig pil i øret. Den vakte opp alt vondt som fantes i guttens hjerte og lot det ta overhånd. Han lengtet bort fra slottet Barnetro, ut i den store verden. Han fikk med seg Sim også, og da guttene traff Usannhet ble de begge lurt til å hoppe ned fra muren.

På slottet ble det stor oppstandelse da man fant ut at guttene hadde forsvunnet. Barna gråt over kameratene sine. De gamle sukket bedrøvet, og Guds engler, som gikk på vakt, gråt bitre tårer for de to guttenes skyld. Usannhet hadde lyktes med å lure Sam og Sim bort fra slottet Barnetro. Han lurte mange også i dag. Men han lyver alltid. Sam og Sim skulle snart få se at lykken ikke fantes i den harde, kalde verden.

Kapittel 4: På villspor

Sam og Sim var nå ensomme ute i den store verden. Sam gråt. Aldri før hadde han kjent seg så ulykkelig. Sam forsøkte å trøste ham så godt han kunne, men egentlig ville han helst gråte han også. Det gjorde ham ondt å se Sim, som han hadde lokket ut i denne ulykken.

«Vi går tilbake til porten og banker på,» sa han. «Kom, Sim, vi går med det samme! Da kan alt bli bra igjen.» Da stakk den stygge gutten Usannhet hodet fram fra krattskogen. «Haha,» lo han. «Tror dere at slike rømlinger som dere får komme inn i slottet?»

Guttene stoppet opp. De så ned på klærne sine som allerede hadde blitt skitne. Tenk om den fremmede gutten snakket sant! De passet virkelig ikke inn på slottet lenger.

«Vi må gjemme oss,» sa Sam. «Gud er nok veldig sint på oss. Kom, Sim!» De smøg seg inn i krattet i den retningen Usannhet hadde forsvunnet. Det var besværlig å ta seg fram. De rev i stykker klærne sine, de fine klærne som de hadde fått på slottet Barnetro. Sim rev seg også opp på kinnet da han ramlet mot en gren. Blodet begynte å dryppe ned på trøya og etterlot seg stygge flekker.

Etter en stund kom de fram til en vei. Der var det lettere å gå. De to guttene hadde ikke rukket så langt før en lang, mørk mann tok dem igjen. De ble først litt redde. Den som har en ond samvittighet kan bli skremt av et raslende løvblad. Men den fremmede mannen smilte vennlig imot dem. En voksen skulle straks sett at det var et påtatt smil. Ikke visste guttene at den glade fremmede var herr Forfører, som alltid er ute for å lokke gutter og jenter bort fra

slottet Barnetro.

Han hadde akkurat byttet navnet sitt med et nytt ett, som han absolutt ikke hadde rett til å bære. «Jeg heter Hjelpsom,» sa han til guttene. *Vi kaller ham fortsatt herr Forfører, for det er hans rette navn.*

«Jeg heter Sam,» sa den ene gutten. «Og jeg heter Sim,» sa den andre. «Hvor skal dere gå da, gutter?» spurte den fremmede og lo så de hvite tennene lyste. «Vi har gått oss vill i den store verden,» sa Sam. Han brukte alltid å være først til å svare. «Og vi vet ikke hvor vi skal gå,» sa Sim og så fortrøstningsfullt på herr Forfører.

«Så heldige dere er,» sa mannen. «Nå skal jeg hjelpe dere på rett vei. Jeg er ute på vandring for om mulig å hjelpe noen av mine medmennesker til å finne den beste veien gjennom verden. Verden er så veldig stor. Den er virkelig fantastisk. Det finnes så mye å se. Vil dere følge meg skal jeg vise dere rake veien til Lykkens land.» Guttene hørte forundret på den fremmede mannens ord.

Herr Forfører vasket såret på Sims kinn og la på et plaster. «Nå er alt bra igjen,» sa han. Guttene kjente seg straks bedre til mote. Så fortsatte de tre sin vandring.

«Hvor kommer dere fra?» spurte mannen. «Vi er fra slottet Barnetro,» svarte Sam. «På det viset,» sa den fremmede. «Å ja, det er et bra sted for småbarn og enfoldige folk,» fortsatte han hånlig. Guttene ble med ett alvorlige. De syntes at herr Forfører talte altfor lettsindig om deres kjære slott. Mannen skjønte hva de tenkte og fortsatte: «Når man blitt trøtt av vandringen i verden, kan man vende tilbake til slottet igjen. Den muligheten har man jo alltid,» sa han andektig.

Men herr Forfører fortalte ikke om hvor vanskelig det er for dem som har gått seg vill i verden å finne veien tilbake til slottet Barnetro.

Kapittel 5: En mørk natt

Sam og Sim hadde vandret i herr Forførers selskap hele dagen. De fikk høre mye om alt det vakre som finnes i den store verden. Han talte om Lykkens land så guttene nesten glemte slottet Barnetro.

Returadresse:
Nøkkelen barneblad
Daleneveien 732
3160 Stokke

Om kvelden hadde de rukket fram til et vertshus. Slik ble de stedene kalt hvor reisende tok inn og fikk mat og husrom. Over døren til huset hang det et skilt hvor det stod malt med store bokstaver: VERTSHUSET URO. Men guttene så ikke navnet, for det hadde allerede begynt å mørkne.

Vertshuset var et usselt sted. Sam og Sim kjente seg ille til mote. Ved bordene satt mange mennesker. Flere var berusede og kranglet og sloss. Andre syslet med kortspill, og ved bordene deres hørtes mye banning og stygge ord. Ved et annet bord satt noen ungdommer og fortalte frekke historier for hverandre.

Guttene var veldig sultne og trøtte nå. Herr Forfører kjøpte mat til dem. De spiste med god appetitt, selv om maten var dårlig. Herr Forfører ordnet det slik at guttene fikk et kammer å sove i. Selv tok han den eneste sengen som stod i rommet. Sam fikk ligge på en benk, og Sim fikk nøye seg med å ligge på gulvet.

Da Sam hadde lagt seg, kom en underlig uro over ham. Han ville så gjerne folde hendene og be aftenbønnen sin, som han alltid pleide, men han våget ikke. «Gud vil sikkert ikke høre meg,» tenkte han. Og hva skulle vel den hånfulle herr Forfører si, om han fikk øye på ham med foldede hender i bønn? Nei, han våget ikke å be.

Sim kjente det på samme måten. Han våget heller ikke å be, og han våget ikke å si noe til Sam. Det var første gangen guttene ikke ba aftenbønnen sin.

Herr Forfører sovnet snart, og sov de ugudeliges tunge søvn. Men guttene kunne ikke sove, selv om de var veldig trøtte etter dagens tunge vandring. Det var ikke langt ifra at Sam begynte å gråte, store gutten! Det gjorde riktig vondt i brystet, syntes han. Tenk om han skulle dø i natt! Og Sim kvalte snufsingen sin under dynen. Hu, hvor mørk og lang natten var!

Man sover ikke så godt på vertshuset Uro, når man tidligere har hatt et trygt og deilig soverom på slottet Barnetro.

Kapittel 6: Sim sine drømmer

Om natten drømte Sim en underlig drøm. Han syntes at han var ute på en lang vandring. Veien lå jevn og bred foran ham. Det gikk så lett å gå, syntes han. Grunnen var nok at veien gikk rett nedover.

Han hadde mange i sitt selskap. Der var herr Forfører, som han akkurat hadde blitt kjent med. Der var Sam, hans trofaste kamerat, og mange, mange andre mennesker som han ikke kjente. De var fra de mest ulike samfunnsklasser, en del i vakre klær og en del i slitte og skitne klær.

Dergikk unge mennesker, som lo og tullet. Der gikk gamle med krokete rygger og slepende steg.

Fortsettelse følger i neste nummer

Les Bibelen hver dag!

	Uke 11	Uke 12	Uke 13	Uke 14	Uke 15
	Tro på Jesus=Skatter	Moses får de 10 bud	Israelsfolket synder	Budene gjelder hjertet	Lovens hensikt
Mandag	☐ Matt. 6:19-24	☐ 2. Mos. 19:1-6	☐ 2. Mos. 32:1-14	☐ Matt. 5:17-22	☐ Rom. 3:10-20
Tirsdag	☐ Matt. 6:25-34	☐ 2. Mos. 19:7-15	☐ 2. Mos. 32:15-24	☐ Matt. 5:23-32	☐ Rom. 3:21-31
Onsdag	☐ Luk. 12:15-25	☐ 2. Mos. 19:16-25	☐ 2. Mos. 32:25-35	☐ Matt. 5:33-48	☐ Rom. 4:1-8
Torsdag	☐ Joh. 3:12-21	☐ 2. Mos. 20:1-17	☐ 2. Mos. 34:1-9	☐ Mark. 10:17-27	☐ Rom. 7:7-14
Fredag	☐ Joh. 5:22-29	☐ 2. Mos. 20:18-26	☐ 2. Mos. 34:10-17	☐ Luk. 10:25-28	☐ Rom. 5:1-6
Lørdag	☐ Hebr. 11:8-16	☐ 2. Mos. 24:1-8	☐ 2. Mos. 34:18-24	☐ Luk. 10:29-37	☐ Rom. 5:7-15
Søndag	☐ Hebr. 11:17-27	☐ 2. Mos. 24:9-18	☐ 2. Mos. 34:25-35	☐ Luk. 18:9-14	☐ Rom. 5:16-21

«Du som freden meg forkynner. Du en frelser, jeg en synder. Du med Amen, jeg med bønn.
Du med nåden, jeg med skammen. Å, hvor vi dog passer sammen, du Guds salvede, Guds Sønn!»

Christian Richardt 1880